

VẤN ĐÁP HỌC PHẬT

Kỳ 2

Chủ giảng: pháp sư Tịnh Không

Thời gian: 30/07/2004

Địa điểm: Hiệp hội giáo dục Phật-đà Hồng Kông

Quý vị đồng tu, hiện tại mỗi tuần học hội của chúng ta có một buổi gặp mặt để giải đáp câu hỏi cho mọi người. Đây là câu hỏi của đồng tu ở Trịnh Châu - Hà Nam.

Hỏi: Câu hỏi đầu tiên, thế nào là *ngũ hội niệm Phật*? Thứ hai là, hiện tại ở Trung Quốc Đại Lục có người chuyên truyền bá ngũ hội niệm Phật, vừa niệm Phật vừa đếm hạt đậu, vừa vẽ nét. Xin hỏi như vậy đúng pháp không?

Đáp: Không ít người đã hỏi tôi câu hỏi này, tại sao vẫn còn nhiều như vậy? Ngũ hội niệm Phật là vào thời nhà Đường, Do đại sư Pháp Chiếu của Tịnh độ tông chúng ta truyền lại. Đại sư Pháp Chiếu vốn tu thiền, gặp được Văn-thù Bồ-tát, điều này có ghi chép trong lịch sử, là thật không hề giả. Ngũ hội niệm Phật là Văn-thù Bồ-tát truyền cho ngài ấy, sau đó ngài dùng phương pháp này tu pháp môn niệm Phật, nhưng pháp môn này thất truyền rất lâu rồi. Vào năm 1977, lần đầu tiên tôi tới Hồng Kông giảng kinh, nhìn thấy quyển sách này, quyển sách ngũ hội niệm Phật, trong đó có giản phổ. Sau khi tôi mang về Đài Loan, tôi nhờ những người học âm nhạc, niệm cho tôi nghe theo nhịp điệu của giản phổ này. Giản phổ này cũng là do các pháp sư biên soạn vào những năm đầu Dân Quốc, tự mình biên soạn, chắc chắn không phải do thiền sư Pháp Chiếu truyền lại, [bản mà thiền sư truyền lại] đã thất truyền rồi, điều này mọi người đều biết. Sau khi tôi nghe xong, giống như ca hát vậy, nghe rất hay, tiếp dẫn sơ cơ thì được, còn thật sự y theo phương pháp này tu hành thì không được. Nguyên nhân là gì?

Tu học Phật pháp, bạn nhất định phải hiểu được một nguyên lý, bạn niệm Phật để tu điều gì? Trong kinh Di-đà nói vô cùng rõ ràng, vô cùng thấu triệt, tu nhất tâm bất loạn. Bạn niệm theo phương pháp này, có thể đạt nhất tâm bất loạn không? Nếu như có thể đạt nhất tâm bất loạn, phương pháp này tốt, không phải không tốt. Tu học Phật pháp thật tình mà nói không có pháp cố định, phương pháp nào bạn dùng có thể giúp bạn đạt tâm thanh tịnh, có thể đạt được nhất tâm, nhất tâm là niệm Phật tam-

muội. Trong kinh luận Tịnh độ nói rất rõ ràng, tu đặc lý nhất tâm bất loạn thì sanh về cõi Thật Báo Trang Nghiêm, tu đặc sự nhất tâm bất loạn thì sanh về cõi Phương Tiện Hữu Dư, công phu thấp nhất, thông thường chúng ta gọi là công phu thành phiến. Công phu thành phiến là thế nào? Mấy ngày nay giảng kinh chúng tôi đều nói tới, đại sư Trí Giả thị hiện cho chúng ta, đó là công phu thành phiến, sanh về cõi Phạm Thánh Đồng Cư, chính là vãng sanh ngũ phẩm vị. Công phu ngũ phẩm vị trong Viên giáo tuy rất thấp, nhưng thật ra mà nói cũng tương đối không dễ dàng, niệm Phật có thể hàng phục được kiến tư, trần sa, vô minh. Tôi thấy vừa phải đếm hạt đậu, vừa phải vẽ nét, làm như vậy chắc chắn không thể hàng phục phiền não, bởi vì đây chính là phiền não, bạn không cách nào hàng phục được, tâm thanh tịnh của bạn không thể hiện tiền, trong đầu bạn toàn là nghi hoặc.

Tôi từng nói qua rất nhiều lần, pháp môn niệm Phật của chúng ta là Thế Tôn truyền lại, đời đời tổ sư tương truyền, kinh điển mà chúng ta căn cứ theo là Tịnh độ tam kinh, là sơ khai nhất. Đến cuối thời nhà Thanh, cư sĩ Ngụy Nguyên thêm vào phẩm Phổ Hiền Hạnh Nguyện, trở thành Tịnh độ tứ kinh. Điều này cũng được rất nhiều đại đức tán thán, có thể làm như vậy. Tại sao vậy? Bạn xem trong phẩm tự của kinh Vô Lượng Thọ, còn chưa tới phần chánh tông, trong phần tự đã nói tới, “*đều cùng tu theo đức của Phổ Hiền Đại sĩ*”. Phẩm Phổ Hiền Hạnh Nguyện chính là đức của đại sĩ Phổ Hiền, thế giới Tây Phương Cực Lạc toàn bộ đều là tu pháp môn Phổ Hiền, cũng chính là pháp môn Hoa Nghiêm này, cho nên thêm kinh này rất đúng đắn, Tịnh độ tứ kinh. Tới đại sư Ấn Quang, lão nhân gia ngài thêm một chương Đại Thế Chí Bồ-tát Niệm Phật Viên Thông Chương trong kinh Lăng Nghiêm, chương này không dài, chỉ khoảng 244 chữ, còn ngắn hơn Tâm Kinh, thêm vào phía sau tứ kinh thì trở thành Tịnh độ ngũ kinh, nguồn gốc kinh điển mà chúng ta căn cứ theo nhất định phải biết rõ. Vãng Sanh Luận là báo cáo tâm đặc tu học của bản thân Thiên Thân Bồ-tát, đáng để chúng ta tham khảo, đây là kinh điển mà ngày nay chúng ta căn cứ theo.

Ngũ hội niệm Phật, trong kinh điển này (Tịnh độ ngũ kinh) của chúng ta không có, chúng ta tốt nhất tu hành dựa vào kinh điển. Nếu như không dựa vào kinh điển, vậy thì bạn là đồ đệ của pháp sư ngũ hội, bạn không phải là đồ đệ của A-di-đà Phật, phải hiểu rõ điều này. Chúng ta là căn cứ theo kinh điển, nghe nói họ căn cứ theo sổ tay, họ là đồ đệ của sổ tay, không phải là đồ đệ của Tịnh độ ngũ kinh, chúng ta phải hiểu rõ ràng, sáng tỏ. Cho nên có người hỏi tôi, tôi nói bạn thử xem, thử dùng phương

pháp của họ xem. Thử vài năm, nếu như không thể đạt được nhất tâm bất loạn, không gặp được A-di-đà Phật, vậy thì pháp môn này có vấn đề, có thể bỏ ra thời gian vài năm để thử nghiệm. Thử nghiệm, xảy ra sai lầm cũng đáng giá, bạn sẽ cam tâm tình nguyện. Nếu như lại gặp người nói còn có phương pháp tốt hơn, vậy thì chứng minh bạn một dạ hai lòng, đời này của bạn chắc chắn không thể thành tựu. Muốn thành tựu pháp thế gian xuất thế gian, đều là nhất môn thâm nhập, trường thời huân tu, tâm không định thì sẽ không có thành tựu.

Đặc biệt là Phật pháp, tám vạn bốn ngàn pháp môn tu điều gì? Điều là tu thiền định, nhất tâm bất loạn của Phật pháp chính là thiền định, dùng phương pháp niệm Phật tu thiền định, chúng ta không thể không biết điều này. Cho nên đại đức xưa, trong kinh điển đều nói “tâm tịnh tức cõi Phật tịnh”, chúng ta dựa vào pháp môn này, có thể tu được tâm thanh tịnh không? Đây là một nguyên tắc rất quan trọng, hiểu được đạo lý này, tâm của bạn liền định. Đại sư Ấn Quang thời cận đại vô cùng tài giỏi, đây là điều mà mọi người công nhận, tổ sư đời gần đây nhất của Tịnh độ tông chúng ta, giống như những vấn đề này, nếu như mọi người xem nhiều Văn Sao của Ấn Tổ thì sẽ hiểu được.

Đáp: Đây là câu hỏi của pháp sư Hoàng Tập, câu hỏi mà bạn đưa ra không phải là chuyện nhỏ, là chuyện lớn. Không chỉ ở Trung Quốc, ở đạo tràng nước ngoài, phổ biến đều có những tệ nạn này, những tệ nạn này không cần nói tới, cũng không cần nhắc tới, chúng ta tự mình hiểu rõ. Cho nên tu học Phật pháp nhất định phải dựa vào lời dạy bảo của tổ sư đại đức, đoạn này hôm qua có nói tới trong Hoa Nghiêm, có thể xem như trả lời câu hỏi của bạn. Đặc biệt là Ấn Tổ dạy chúng ta trong thời đại này, thời đại này là thời đại động loạn, tương lai các nhà sử học viết lịch sử thế giới, đây là loạn thế, không phải là trị thế, là loạn thế. Trong loạn thế, tất cả cá nhân cũng được, đoàn thể cũng được, hết thảy đều thoát tự, thoát ly thứ tự bình thường. Thứ tự bình thường là luân lý đạo đức mà thánh hiền xưa của Trung Quốc chúng ta nói, pháp thế gian là ngũ luân thập nghĩa, pháp xuất thế gian cũng không rời được luân lý đạo đức, tôn sư trọng đạo chính là luân lý đạo đức, hiện tại trong xã hội này đều không còn nữa. Cho nên đại sư Ấn Quang đặc biệt đề xướng giáo dục nhân quả, rất có đạo lý, thật sự có thể hiểu được nhân quả, khởi tâm động niệm biết được có quả báo, khởi tâm động niệm, lời nói hành vi của chúng ta tự nhiên sẽ thu liễm, không dám làm bừa.

Gần đây, cư sĩ Giang Dật Tử ở Đài Trung, ông ấy cũng là học trò của lão cư sĩ Lý Bình Nam, chúng tôi có giao tình bạn học. Tôi mời ông ấy vẽ Địa Ngục Biện Tướng Đồ, tranh này vẽ xong rồi, mấy ngày trước đồng tu chỗ chúng ta phát tâm, soạn ra giảng giải đơn giản cho tranh này, không giảng giải thì bạn xem không hiểu. Tranh này mất một năm mới vẽ xong, thật sự hiếm có. Tranh vẽ cao 26cm, chiều cao 26cm, đại khái cao khoảng tầm này, chiều dài khoảng 60m, đây cũng là bức tranh lớn đáng kinh ngạc trong lịch sử hội họa. Bức tranh này mang lại gợi ý rất lớn cho chúng ta, ông ấy vẽ bức tranh này là dựa theo Ngọc Lịch Bảo Sao, Ngọc Lịch Bảo Sao là của Đạo giáo, nói tới mười điện Diêm Vương, mười sáu địa ngục, mỗi vị Diêm Vương cai quản mười sáu địa ngục, vẽ tranh dựa theo nội dung này. Trong đó cũng tham khảo kinh Địa Tạng Bồ-tát Bản Nguyên, sau khi ông ấy vẽ viên mãn bức tranh này, ba lần nằm mơ thấy Địa Tạng Bồ-tát. Cho nên, trong mộng ông ấy gặp được Địa Tạng Bồ-tát, ông ấy cũng vẽ lại ngài, Địa Tạng Bồ-tát trong mộng khuôn mặt mỉm cười. Lầu 9 của chúng ta, bên cạnh điện thờ tổ tiên ở lầu 9 có cúng một bức tượng, chính là bức tượng do thầy Giang đúc, Địa Tạng Bồ-tát mà ông ấy gặp được trong mộng, ông ấy dựa theo đó đúc tượng, cho nên có rất nhiều thay đổi.

Bức tranh này mang lại gợi ý rất lớn cho chúng ta, khiến chúng ta nghĩ tới chắc là Thích-ca Mâu-ni Phật có giải thích cặn kẽ về địa ngục, tuyệt đối không chỉ có một bộ kinh Địa Tạng Bồ-tát Bản Nguyên. Cho nên, ở Úc chúng tôi có vài vị đồng tu phát tâm tra kinh điển, tra Đại tạng kinh. Trong Đại tạng kinh tra ra 25 bộ, 25 bộ kinh này Thế Tôn đều nói tới tình trạng của địa ngục, chi tiết hơn Ngọc Lịch Bảo Sao rất nhiều, chúng tôi nhìn thấy vô cùng hoan hỷ, sau khi đọc xong cũng nổi da gà. Cho nên, địa ngục mà đức Phật nói tới còn chi tiết hơn bức tranh này, quả báo còn đáng sợ hơn; bức tranh này nhìn vào không thấy quá đáng sợ, trong kinh Phật nói mới thật sự đáng sợ, khởi một ý niệm đều có quả báo, chứ đừng nói là có lời nói hành vi rồi. Chúng ta lấy một ví dụ đơn giản nhất, đây là điều mà người bình thường chúng ta dễ dàng phạm phải nhất, ưa thích phê bình người khác, ưa thích mắng người, điều này rất dễ phạm phải. Trong kinh đức Phật nói với chúng ta, đọa xuống địa ngục, sau khi bạn đọa xuống địa ngục, vô lượng vô biên người đều mắng bạn, bạn mắng người khác, người khác đều mắng bạn, mắng bạn mấy chục ngàn năm, mấy trăm ngàn năm, tội của bạn mới tiêu trừ, bạn mới có thể rời đi. Cho nên, từng li từng tí đều có nỗi khổ không thể nghĩ bàn, điều này trong Ngọc Lịch Bảo Sao không có.

Cho nên, hiện nay chúng tôi thu thập những kinh văn nói về địa ngục trong 25 bộ kinh luận này, tập trung lại cùng in thành một quyển. Quyển sách này đã đang in rồi, tương lai sau khi xuất bản, chúng ta phải lưu thông số lượng lớn, để mọi người xem thử Địa Ngục Biến Tướng Đồ mà đức Phật giảng trong kinh điển. Chúng tôi cũng hi vọng, tương lai có thể lại có một bức tranh cuộn lớn vẽ tình cảnh địa ngục mà đức Phật giảng trong kinh điển, cung cấp cho đại chúng bình thường trong xã hội thật sự có thể nhìn thấy được, có thể đọc được để nhắc nhở bản thân. Thật sự có thể hiểu được đạo lý và chân tướng sự thật của nhân quả, khởi tâm động niệm, lời nói hành vi của chúng ta chắc chắn sẽ thu liễm. Tại sao vậy? Biết được quả báo không thể nghĩ bàn, quả báo thật đáng sợ, tại sao còn tạo nghiệp? Cho nên, cả đời Ấn Tổ đề xướng giáo dục nhân quả, đây là có đạo lý rất lớn, dụng ý rất sâu. Cứu vớt thế giới này, Phật pháp, Nho, Đạo đều không còn kịp nữa, chỉ có dùng nhân quả, điều này chúng ta không thể không biết.

Hiểu được đạo lý này, hôm nay không chỉ là cửa Phật chúng ta, rất nhiều sự việc chúng ta nhìn thấy rất đau lòng, rất khó chịu, gọi là không như pháp. Cách làm như thế nào? Bản thân giác ngộ rồi, làm lại từ đầu, đi theo một hướng khác, họ làm chuyện của họ, chúng ta làm chuyện của chúng ta, đôi bên không làm phiền nhau, mỗi người tự đi con đường riêng của mình, như vậy là được. Chúng ta tuân theo lời dạy bảo của đại sư Ấn Quang, xây đạo tràng nhỏ, hôm qua tôi có nhắc đến, chúng ta cũng viết lời khai thị này của Ấn Tổ treo ở bên ngoài, mọi người có thể nhìn thấy, ở ngoài cửa này có. Ấn Tổ dạy chúng ta, đạo tràng nhỏ cộng tu không quá 20 người, đạo tràng này không hóa duyên, không làm kinh sám Phật sự, không làm pháp hội, một câu Phật hiệu niệm đến cùng. Vốn dĩ tôi cũng dạy người khác như vậy, sau này có người nói với tôi, một câu Phật hiệu niệm đến cùng, niệm không nổi nữa, niệm được một thời gian thì họ không kiên nhẫn được nữa. Đây là nguyên nhân gì? Thứ nhất, thiện căn phước đức rất mỏng, không sâu dày; thứ hai, không hiểu giáo lý sẽ khởi phiền não. Cho nên tôi mới thêm phải nghe kinh, nghe kinh có thể giúp bạn hóa giải nghi hoặc.

Cho nên hiện nay chúng tôi đề xướng, tốt nhất là mỗi ngày đạo tràng này có ít nhất hai đến bốn tiếng đồng hồ nghe kinh, những thời gian khác niệm Phật, phương pháp này có rất nhiều đồng tu phản hồi nói rằng rất tốt, đều nói rất hoan hỷ. Cho nên hiện nay chúng ta trong phương pháp tu hành mà Ấn Tổ đưa ra, chúng ta chỉ thêm vào nghe kinh. Nghe kinh nhất định phải nghe kinh luận của Tịnh độ, tốt nhất là nghe

một bộ kinh. Đừng nghe một bộ kinh, một bộ kinh quá đơn điệu, nghe hết lần này đến lần khác, có ý nghĩa gì đâu? Vậy thì bạn sai rồi, bạn không biết nghe. Tương lai Kinh Hoa Nghiêm tiếp theo sẽ có giảng tới, nghe kinh như thế nào? Nghe kinh sẽ đắc định, nghe kinh sẽ khai ngộ, nghe kinh sẽ minh tâm kiến tánh, bạn phải biết nghe. Mấy ngày này có thể sẽ giảng tới, ở trong phẩm kinh Hoa Nghiêm này của chúng ta. Cho nên, vấn đề là bạn có biết nghe hay không? Biết hay không trong đó quan trọng nhất là bí quyết tu học mà đại sư Ấn Quang nói “thành kính”; bạn có tâm chân thành, bạn có tâm cung kính, bạn mới có thể đạt được lợi ích. Hiện nay nói đó là chúng ta chưa đủ chân thành, cung kính, cho nên bạn học Phật học nhiều năm như vậy, không đạt được thọ dụng của Phật pháp, nguyên nhân là ở chỗ này.

Thế nào là chân thành? Thế nào là cung kính? Điều phải giảng rõ ràng, giảng thấu triệt, nếu không đều cho rằng tôi rất chân thành, tôi rất cung kính; chân thành cung kính đó là tiêu chuẩn của bạn, không phải tiêu chuẩn của Phật. Chúng ta phải dùng tiêu chuẩn của Phật Bồ-tát mà tu học, phải dùng tiêu chuẩn của tổ sư đại đức, đời này của chúng ta mới không trôi qua uổng công. Cho nên thật sự muốn liễu thoát sanh tử, thật sự có nguyện vọng cầu sanh thế giới Cực Lạc vô cùng quan trọng. Bạn thật sự phải có thể buông xuống, phải có thể từ bỏ thế giới này. Đại sư Ấn Quang thường nói, hoàn toàn nương nhờ A-di-đà Phật thì chúng ta mới có thể được cứu. Không thể có chút hoài nghi nào, tu học không thể có chút xen tạp nào, có xen tạp, có hoài nghi thì sẽ không có chân thành cung kính nữa.

Giống như những vấn đề mà các bạn gặp được, gặp được pháp ngũ hội niệm Phật này, trong tâm liền dao động, không còn chân thành cung kính nữa. Có thể thấy được, người bình thường gọi là bồn chồn không yên, chỉ chút gió nhẹ bên ngoài thổi qua, tâm của bạn liền dao động, vậy thì sao được? Trong tông môn thường nói “tám gió thổi không động”, tám gió thổi không động là công phu thành thiền, cũng không phải quá cao! Chính là ngũ phẩm vị mà đại sư Thiên Thai thị hiện cho chúng ta, ngũ phẩm vị là tám gió thổi không động. Cũng tức là nói không bị cảnh giới bên ngoài mê hoặc, không bị dao động bởi cảnh giới bên ngoài, niệm Phật vãng sanh thì bạn chắc chắn được sanh Tịnh độ, bạn có phần nắm chắc. Nhưng mà điểm này chúng ta bình tĩnh quan sát, người thật sự đạt được không nhiều. Người khác tán thán bạn, không có tâm hoan hỷ; hủy báng bạn, nhục mạ bạn, không có chút tâm sân hận nào, cho dù bất kỳ cảnh giới nào, thuận cảnh nghịch cảnh, thiện duyên ác duyên, bạn đều

có thể giữ được thanh tịnh bình đẳng, đó mới gọi là công phu thành phiền, công phu ngũ phẩm vị, đây là điều chúng ta không thể không biết.

Ngày hôm qua tôi cũng đã nói với quý vị, ngày nay chính là giống như lời Ấn Tổ nói, đạo tràng nhỏ 20 người, đi đâu tìm 20 người? Trước đây, nói những lời này đại khái là khoảng 30 năm trước, ở Đài Loan có một vị cư sĩ lớn tuổi, lão cư sĩ Triệu Mặc Lâm. Ba mươi năm trước, có một hôm ông ấy mời tôi ăn cơm, ở Công Đức Lâm bên cạnh ga xe lửa Đài Bắc, hiện nay nơi này e là không còn nữa, nơi này đã được xây dựng lại. Tôi hỏi ông ấy, ông ấy hỏi tôi, không phải tôi hỏi ông ấy. Ông ấy nói: “Pháp sư Tịnh Không, thầy biết tại sao hôm nay tôi mời thầy ăn cơm không?” Tôi nói: “Tôi không biết, bác mời tôi ăn cơm thì tôi tới”, tôi hỏi có chuyện gì vậy? Ông ấy là cư sĩ lớn tuổi, đại khái lớn hơn tôi mười mấy hai mươi tuổi, ông từng thân cận đại sư Ấn Quang, cùng vai vế với thầy Lý của chúng tôi. là trưởng bối của chúng tôi. Ông nói: “Hôm nay tôi mời thầy tới ăn cơm, có một câu hỏi muốn thỉnh giáo thầy”. Tôi nói không dám, lão cư sĩ học Phật đều trước chúng tôi, tôi nói có chuyện gì vậy? Ông nói: “Tội ngũ nghịch chắc chắn đọa địa ngục A-tỳ”. Tôi nói đúng vậy, điều này trong kinh luận đều nói như vậy, tạo tội ngũ nghịch nhất định đọa địa ngục A-tỳ. Ông nói những tội khác trong tội ngũ nghịch không dễ tạo tội, tội dễ tạo nhất đó là phá hòa hợp tăng, phá hoại tăng đoàn. Ông nói chuyện này hiện nay trong cửa Phật nhìn thấy khá phổ biến, vậy thì hỏng rồi!

Tôi nghe được lời này, tôi nói chúng ta ăn cơm nào, chuyện này tạm thời buông xuống. Ông ấy nói sao vậy? Tôi trả lời ông ấy một câu, tôi nói: “Lão cư sĩ, bác nhìn thấy tăng đoàn hòa hợp ở đâu?” Ông ấy ngây người ra, nghĩ một chút rồi cũng cười. Hiện tại trong chùa có hai hòa thượng còn cãi lộn, bạn nhìn thấy tăng đoàn hòa hợp ở đâu? Không có tăng đoàn hòa hợp! Đây là sự thật, hai người sống chung còn bất hòa. Chúng tôi ở Hồng Kông, tôi rất rõ ràng, pháp sư Tây Trần và Kim Sơn đều là đồng tu cũ, hai người này thật sự rất khá, cùng ở trong một đạo tràng, cũng thường cãi nhau; có điều dù cãi thế nào thì hai người vẫn ở cùng nhau, điều này rất không dễ dàng. Cho nên bạn liền biết tăng đoàn hòa hợp hiếm có biết bao. Nếu như hôm nay trên thế giới này xuất hiện một tăng đoàn hòa hợp, toàn thế giới của chúng ta đều được cứu. Tại sao vậy? Có một tăng đoàn hòa hợp xuất hiện, chắc chắn được chư Phật hộ niệm, long thiên thiện thần bảo hộ, bảo hộ tăng đoàn này chính là bảo hộ toàn thế giới. Chỉ đáng tiếc, con người chúng ta không cách nào làm được hi sinh công hiến, đôi bên không thể nhường nhịn nhau. Trong tăng đoàn hòa hợp, nhất định

phải buông xuống vọng tưởng, phân biệt, chấp trước thì mới có thể chung sống hòa hợp, mọi người sống cùng nhau không có ý kiến, không có ý kiến mới gọi là kiến hòa đồng giải. Có ý kiến thì làm sao có thể làm được kiến hòa đồng giải?

Cho nên, điều đầu tiên trong lục hòa kính của nhà Phật là căn bản. Bạn có thể buông xuống hết thấy vọng tưởng, phân biệt, chấp trước, bốn người ở cùng nhau, bốn người đều buông xuống, đây là tăng đoàn hòa hợp; một người không chịu buông xuống thì không làm được. Cho nên nói trong tình huống này, chỉ có tự cầu đa phước. Chúng ta nếu có thể buông xuống hết thấy vọng tưởng, phân biệt, chấp trước, mọi người vẫn còn đến đây không? Không đến nữa. Mọi người tới nơi này, tôi đều rõ ràng, từng vọng tưởng phân biệt chấp trước chưa buông xuống được, chất chồng chất đống, nên bạn tới tìm tôi. Hôm nay thật sự phải giác ngộ, chúng ta ngày ngày đọc kinh, ngày ngày nghiên cứu kinh giáo, không ngoài điều gì khác, chính là hi vọng nhập tri kiến Phật, có thể giúp chúng ta nhìn thấu, nhìn thấu sẽ giúp chúng ta buông xuống. Thật sự buông xuống, thân tâm thế giới hết thấy buông xuống, chúng ta một lòng một dạ chỉ cầu sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc, thế giới này, không chỉ thế giới chúng ta đều không vướng vào, ngay cả thân thể này cũng không quan trọng, đều không coi trọng nó. Hết thấy tùy duyên, chúng ta không yêu tiếc nó, cũng không chà đạp nó, vậy là đúng rồi. Bạn yêu tiếc nó, sai rồi, bạn chấp vào tướng; bạn muốn hủy hoại thân thể này, bạn cũng sai luôn, bạn cũng chấp vào tướng.

Cho nên tùy duyên, tùy thuận tự nhiên chính là đạo đức. Đạo chính là vận hành của đại tự nhiên, vận hành tùy thuận tự nhiên chính là đức, chúng ta phải sống trong đạo đức, đạo đức chính là tự tại, tùy duyên mà chúng ta nói tới. Bạn có thể sống như vậy, đích thật rất tự tại, thế giới loạn, ta không loạn. Thế giới có tai nạn, ta không có tai nạn, bạn mới thật sự đạt được an ổn, gọi là lý đắc tâm an, hiểu rõ lý rồi, tâm an rồi, có thể tu đạo. Vào lúc này bản thân bạn phải hiểu được, chính mình chưa siêu phàm nhập thánh, tại sao vậy? Chưa đoạn trừ phiền não tập khí, vẫn là phàm phu, nhưng mà có năng lực không chế; mặc dù có phiền não tập khí, không khởi tác dụng, đây chính là ngũ phẩm vị, đây chính là công phu thành phỉến. Hiện tượng của công phu thành phỉến đó là phiền não nhẹ, trí tuệ tăng, không bị bên ngoài mê hoặc, rõ ràng thấu triệt đối với hết thấy hiện tượng bên ngoài, bản thân trong cảnh giới có thể tự làm chủ, như vậy rất hiếm có, đảm bảo đời này vãng sanh Tịnh độ, vậy mới đúng. Vào thời mạt pháp chúng ta tu hành như vậy, đời này chắc chắn không trôi qua vô ích, chắc chắn có thành tựu.

Hỏi: Vị đồng tu này đến từ Cáp Nhĩ Tân, cô ấy hỏi: “con là cư sĩ ở Cáp Nhĩ Tân, mẹ chồng của con bị ung thư phổi giai đoạn cuối, tương đối đau khổ. Thân làm con trai con dâu, chúng con vô cùng lo lắng, ngoài niệm Phật ra còn nên làm những việc nào mới có thể giúp mẹ chồng con giảm bớt đau khổ của bệnh tật”. Đây là một vấn đề.

Đáp: Bạn niệm Phật cho mẹ rất tốt, bạn hỏi tôi còn cần làm gì cho mẹ không? Tôi nói cho bạn biết, bạn vẫn phải niệm Phật. Nhất tâm niệm Phật, nhất định không có hoài nghi, khuyên bà ấy cũng cùng niệm Phật, chắc chắn có thể giảm bớt đau khổ. Sẽ niệm tới mặc dù thọ mạng của bà ấy tới rồi, lúc bà ấy vãng sanh không có đau đớn, bạn phải tin câu Phật hiệu này không thể nghi bàn. Bà ấy còn đau khổ, tức là công phu niệm Phật chưa đắc lực, phải sâu hơn, lúc công phu đắc lực, thì đau khổ của bà ấy sẽ không còn nữa. Bệnh nặng trước khi lâm chung, trước đây ở thủ đô Washington DC của Mỹ, có một vị cư sĩ Chu Quảng Đại, thật ra mà nói nên gọi ông ấy là tiên sinh Chu Quảng Đại, ông ấy không phải là tín đồ Phật giáo. Lúc lâm chung cũng bị ung thư, bệnh viện từ bỏ trị liệu, người nhà khiêng ông ấy về nhà. Khiêng về nhà, cả nhà đều không tin Phật, trước giờ chưa từng tiếp xúc, tới lúc này thử xem có kỳ tích xuất hiện không, liền đi tìm Phật, tìm đạo, lúc này mới bắt đầu đi tìm.

Bên đó chúng tôi có Tịnh tông Học hội, họ biết được, đều là người Trung Quốc, Tịnh tông Học hội có một đồng tu đi thăm ông ấy, có mấy người tới trợ niệm giúp ông, tới thăm ông. Sau khi tới thăm ông liền khuyên bảo ông, bệnh này của ông đã tới mức không cách nào chữa trị được rồi, khuyên ông buông xuống, nói cho ông ấy chỗ tốt của thế giới Tây Phương Cực Lạc, tại sao không tới thế giới Cực Lạc? Hà tất còn lưu luyến thế giới này? Người này rất thông minh, sau khi nghe xong, rất có đạo lý, được, anh dạy tôi phương pháp gì thì tôi liền làm theo. Ba ngày, ba ngày thật sự vãng sanh. Ba ngày này, ông ấy không còn đau khổ nữa, ông ấy nói với tất cả người nhà: mọi người đều niệm Phật cho tôi, tiền tôi vãng sanh, không được chữa trị cho tôi. Ba ngày ông ấy thật sự thành công, chúng ta cũng chứng minh được câu “hoặc trong một ngày, hoặc hai ngày, hoặc ba ngày” giảng trong kinh A-di-đà, trước giờ chưa từng tiếp xúc qua Phật pháp, lâm chung thiện căn hiện tiền, nói với ông thì ông ấy liền có thể tiếp nhận. Một điều kiện quan trọng nhất trong đó là lúc lâm chung đầu óc tỉnh táo, ông ấy không mê hoặc, không hôn trầm. Một khi mê hoặc, hôn trầm thì ai cũng đều không giúp được, chỉ cần ông ấy vẫn rất tỉnh táo, khuyên ông niệm Phật, oai thần của Phật Bồ-tát gia trì, ông ấy nhất định có thể được lợi ích. Nếu ông

ấy còn thọ mạng, ông ấy sẽ khỏi bệnh, tự nhiên ông sẽ khỏi; thọ mạng đến rồi, ông ấy sẽ ra đi an lành, cầu sanh thế giới Cực Lạc là thù thắng không gì sánh bằng.

Hỏi: Còn có một câu hỏi nữa, cô ấy nói ở Cáp Nhĩ Tân có một vị lão cư sĩ tên là Bạch Thụ Văn, lớn lên trong cô nhi viện. Học Phật hơn 20 năm, ông ấy rất muốn tới Hồng Kông thân cận sư phụ, nhưng ông ấy bị bệnh nặng, không cách nào tới được, ông ấy cầu xin viết cho ông ấy vài chữ.

Đáp: Chuyện này có thể.

Hỏi: Người hỏi là đồng tu đến từ Trung Quốc, ông ấy có hai câu hỏi. Câu hỏi thứ nhất là đệ tử học Phật sáu bảy năm rồi, ăn chay trường cũng được sáu bảy năm, nhưng ốm đau rất nhiều, thể chất vô cùng kém, thân thể càng ngày càng ốm, xanh xao vàng vọt, ốm yếu, uống thuốc trong thời gian dài. Xin hỏi sư phụ làm thế nào thay đổi tình huống hiện tại?

Đáp: Công phu học Phật của bạn không đắc lực, không phải có sai lầm về lý luận thì là có sai lầm về phương pháp. Học Phật nếu học tới mức xanh xao vàng vọt, ốm yếu thì ai muốn học Phật chứ? Bạn xem có tượng Phật nào, tượng Bồ-tát nào xanh xao vàng vọt không? Tôi thường nói, công phu học Phật chính là trên khuôn mặt của bạn, chắc chắn không lừa được người khác. Công phu đắc lực, sức khỏe của bạn càng ngày càng tốt, không có bệnh tật gì, đây là đạo lý tất nhiên. Đạo lý này nhà khoa học cũng làm thành chứng minh, tôi thường nói, tiến sĩ Masaru Emoto của Nhật Bản làm thí nghiệm nước. Hai năm trước, pháp sư Ngô Bình phát hiện ở trên mạng internet, cô ấy in ra đưa tôi xem, bốn tờ. Sau khi tôi xem xong rất hoan hỷ, hiếm có, ông ấy đã chứng minh lời Phật giảng trong kinh, tiến sĩ Masaru Emoto không phải là tín đồ Phật giáo.

Chứng minh điều gì? Chứng minh cảnh tùy tâm chuyển. Nước, nước là khoáng vật, không phải là động vật, không phải là thực vật, chứng minh được điều gì? Chúng biết nghe, chúng biết nhìn, chúng hiểu được ý nghĩ của con người. Khi ông ấy làm thí nghiệm là dùng bình thủy tinh, bình thủy tinh cao, bình cao, là loại thường dùng trong phòng thí nghiệm, đổ nước vào trong đó. Nhìn, viết chữ dán lên bình, sau khi dán được một tiếng, để nước này dưới kính hiển vi để quan sát, nước này sẽ xuất hiện hoa văn, kết tinh thành hoa văn, rất đẹp, hoa văn rất đẹp. Hiện tại trong 10 năm ông ấy đã thí nghiệm ra, hoa văn đẹp nhất là yêu thương, cảm ơn, hoa văn của hai chữ này là đẹp nhất. Nếu như ngược lại, ta hận người, ta ghét người, bạn viết ghét, viết hận dán lên trên, hoa văn của nước sẽ rất khó coi. Nước có phản ứng, chúng

minh nó biết nhìn. Bất nhạc nó biết nghe, âm nhạc rất ưu nhã, hoa văn của nó rất đẹp; bất những ca khúc thịnh hành hiện tại cho nó nghe, hoa văn rất khó coi, gọi là những bài hát hot, hoa văn đó vô cùng khó coi. Nó biết nghe, nó hiểu ý nghĩ của con người, chúng ta dùng ý nghĩ thiện với nó, dùng ý nghĩ ác với nó, phản ứng không giống nhau.

Nếu bạn hiểu được đạo lý này, người học Phật tâm địa thanh tịnh thiện lương, thân thể của con người chúng ta, mọi người đều biết được, 70% đều là nước, chúng ta dùng thiện tâm, thiện tâm thiện ý, tế bào toàn thân của chúng ta đều sẽ trở nên rất đẹp, bệnh gì cũng đều không còn. Tại sao bạn lại bị bệnh? Đó nhất định là tham sân si, tham sân si là tam độc phiền não, tham sân si nếu như bảo ông ấy dùng nước làm thí nghiệm, vậy thì phản ứng chắc chắn không đẹp. Chúng ta tu học Phật pháp không ngoài điều gì khác, “diệt trừ tham sân si, siêng tu giới định tuệ”. Tháng tới tôi vẫn tới Nhật Bản, tôi nhờ tiến sĩ Masaru Emoto làm thí nghiệm thử, thí nghiệm hai câu này, “siêng tu giới định huệ, diệt trừ tham sân si”. Xem thử phản ứng của nước đối với hai câu này thế nào?

Cho nên người học Phật, thân thể nhất định mỗi ngày tốt hơn. Tôi đi lại quốc tế, đối với tuyên truyền Phật giáo sanh ra tác dụng rất lớn, bộ dạng bày ra đó. Tôi ăn chay trường 53 năm rồi, gặp rất nhiều nhân sĩ quốc tế, đứng bên cạnh tôi, tuổi nhỏ hơn tôi mà nhìn có vẻ già hơn tôi; ngay cả tiến sĩ Masaru Emoto cũng vậy, năm nay ông ấy mới hơn 60 tuổi. Khi ông ấy nhìn thấy tôi: “Pháp sư, thầy dùng phương pháp gì để bảo dưỡng vậy, có thể bảo dưỡng tốt như vậy”. Tôi nói không ngoài điều gì khác, chính là điều mà ông thí nghiệm, một là yêu thương, một là cảm ơn, tôi dùng hai điều này. Trong lòng đối với hết thầy người, hết thầy việc, hết thầy vật tuyệt đối không có tâm oán hận, tâm yêu thương.

Tôi rời khỏi Đài Loan đã viết sáu câu “Sống trong thế giới cảm ơn”, cho dù người khác đối với tôi tốt, tôi cảm ơn họ, đối với tôi xấu, tôi cũng cảm ơn họ, hủy báng tôi, nhục mạ tôi, hãm hại tôi, tôi cảm ơn họ. Cảm ơn họ điều gì? Tiêu trừ nghiệp chướng của tôi, những nghiệp chướng này của tôi, tương lai phải tới ba đường ác chịu tội, bây giờ họ đối xử với tôi như vậy, không phải đã báo hết rồi sao? Nhà Phật nói tội nặng báo nhẹ, cho nên tôi rất cảm ơn họ, đạo lý là ở chỗ này. Tâm địa vĩnh viễn bình tĩnh, vĩnh viễn là từ bi, thân thể sao không tốt được? Mỗi tế bào phải để tiến sĩ Masaru Emoto thí nghiệm thử, đều là kết tinh tốt nhất, làm sao có bệnh được? Cho nên, bản thân phải xây dựng tín tâm, xoay chuyển, thay đổi chính mình. Đối với

thế giới này, hết thấy người, hết thấy việc, hết thấy vật, phải thật sự dùng tâm yêu thương, phải dùng tâm cảm ơn, nhất định không được có oán hận. Gặp oan gia đối đầu, chúng ta cũng phải chuyển oán thành thân, chuyển địch thành bạn, đây là đúng đắn nhất. Oan gia nên giải không nên kết, điều này Phật tử nói với chúng ta quá nhiều rồi, chúng ta nhất định phải y giáo phụng hành.

Hỏi: Câu hỏi thứ hai, cô ấy nói chồng con thường phạm phải hành vi trộm cắp, như là thường đem thực phẩm sống, thực phẩm chín và đồ dùng của công ty về nhà, con nhiều lần khuyên nhủ nhưng không nghe, con rất bất lực. Từng dùng danh nghĩa của sếp anh ấy phóng sanh, hồi hướng công đức, tặng thức ăn cho chùa kết duyên, thức ăn mặn thì tặng cho hàng xóm. Con thường làm như vậy nhưng vẫn chưa thể hóa giải hành vi sai lầm của anh ấy. Cầu mong sư phụ từ bi khai thị, phải làm thế nào mới có thể giúp chồng của con quay đầu giác ngộ? Còn nữa, cách làm con vừa nói có đúng không?

Đáp: Đúng, cách làm của bạn như vậy là đúng. Anh ấy chưa quay đầu, vẫn chưa đến lúc, bạn đừng hoài nghi, bạn cứ tiếp tục làm, thời điểm nhân duyên tới anh ấy sẽ giác ngộ, sẽ quay đầu. Không được bởi vì nhìn thấy hiện tại anh ấy chưa thể quay đầu mà bạn từ bỏ không làm nữa, không thể được, tiếp tục làm không gián đoạn. Không những bạn phải làm như vậy, đồng thời bạn phải tu bố thí, hoan hỷ tu bố thí, giúp đỡ người khác. Trong kinh điển đức Phật giảng quá nhiều, bố thí tài được tài phú, bố thí pháp được thông minh trí tuệ, bố thí vô úy được khỏe mạnh sống lâu, đây là đạo lý tất nhiên.

Hỏi: Đây là câu hỏi của đồng tu Cáp Nhĩ Tân, anh ấy nói năm ngoái mới học Phật, có ba câu hỏi. Câu hỏi thứ nhất, anh ấy nói ba của đệ tử thích nuôi bò câu, bò câu đưa thư. Đệ tử thông qua học Phật, cảm thấy nuôi bò câu không ổn, đệ tử nên dùng phương pháp gì mới có thể khiến ba đồng ý không nuôi bò câu nữa?

Đáp: Chuyện này phải dựa vào tâm từ bi của bạn, phải dựa vào tín tâm của bạn, bạn nghiêm túc tu hành thật tốt, tự nhiên có thể cảm động ba mình. Bắt đầu làm từ đâu? Yêu thương bảo vệ động vật nhỏ, nhất định không được tổn thương động vật nhỏ, hơn nữa có thể cứu giúp động vật nhỏ, bắt tay làm từ chỗ này. Làm cho ba bạn nhìn, bạn phải nghiêm túc làm, lại cầu Phật Bồ-tát gia trì, tôi tin rằng sau khi ba bạn nhìn thấy, nhất định sẽ cảm động. Ngoài ra cửa Phật, nhà Nho có rất nhiều sách khuyến thiện, nhân quả, những câu chuyện nhỏ này, có thể đưa cho ba xem, thường nói cho ba nghe. Ba là trưởng bối, có lúc không thích hợp nói trước mặt, trước mặt

ba nếu có bạn bè tới thì có thể nói cho bạn bè nghe, ba ở bên cạnh nghe được, phương tiện thiện xảo. Sau khi ba nghe xong, dần dần ba sẽ cảm động, sẽ giác ngộ.

Hỏi: Câu hỏi thứ hai, anh ấy nói mẹ của đệ tử bị bệnh lý đáy mắt, bệnh viện không cách nào chữa trị được, rất đau khổ. Xin hỏi sư phụ dùng phương pháp gì mới có thể giảm bớt đau khổ bệnh tật của mẹ?

Đáp: Trong kinh Phật thường nói, lúc con người nguy cấp, lúc đau khổ một lòng một dạ niệm Quán Âm Bồ-tát. Bạn khuyên mẹ bạn phải thường niệm, cầu Quán Âm Bồ-tát gia trì, chúng ta tin rằng bệnh này chắc chắn có thể khỏi. Tại sao chúng ta có tin tâm kiên định như vậy? Bởi vì tâm niệm Quán Âm Bồ-tát là tâm thuần tịnh thuần thiện, tâm thuần tịnh thuần thiện thì có thể thay đổi những tế bào của chúng ta, thay đổi tổ chức cơ quan của chúng ta, đạo lý ở chỗ này, đây gọi là đạo lý khoa học; ở trong Phật pháp, chúng ta nói là sự gia trì của Phật Bồ-tát. Phật Bồ-tát dùng cái gì để gia trì? Từ bi gia trì. Bạn niệm Quán Âm Bồ-tát, có tâm đại bi của Quán Âm Bồ-tát, tâm từ bi của Quán Âm Bồ-tát yêu thương bảo hộ tất cả chúng sanh, đối với bản thân, đối với mẹ bạn chắc chắn có chỗ tốt. Bạn nói đạo lý này cho mẹ bạn biết, để mẹ bạn cũng thành tâm thành ý tu học thì có thể thay đổi được.

Hỏi: Câu hỏi thứ ba, anh ấy nói đệ tử là người học Phật, nhưng trong nhà vẫn cúng dường thần tiên bảo hộ gia đình, là tổ tiên truyền lại, như vậy có ảnh hưởng tới học Phật và gia đình không?

Đáp: Tôi ít khi tới Đông Bắc, nhưng tôi từng nghe qua, rất nhiều bạn bè, đồng tu phương bắc nói với tôi, người phương Bắc thích cúng hồ tiên, đây là hiện tượng rất bình thường. Sau khi học Phật, chúng ta hiểu được hồ tiên cũng là chúng sanh, nếu đã cung phụng, có một đoạn nhân duyên với gia đình như vậy, hiện tại chúng ta học Phật rồi, cũng khuyên họ học Phật, cộng tu cùng nhau không phải rất tốt sao? Chúng ta cúng dường tượng Phật trong nhà, hồ tiên cúng ở bên cạnh, mời họ tới nhà làm hộ pháp, rất tốt, không cần phải mời họ đi. Tôi tin rằng họ sẽ tiếp nhận, họ cũng sẽ rất hoan hỷ, cùng nghe kinh, cùng niệm Phật cầu sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc, làm Phật, làm Bồ-tát cao minh hơn làm thần tiên nhiều, đây là giúp họ nâng cao.

Hỏi: Vị đồng tu này tới từ Quảng Đông, câu hỏi mà anh ấy hỏi giống với câu hỏi đầu tiên, hỏi về niệm Phật, câu này phía trước đã nói rồi. Chỗ này anh ấy nói, vị tăng khổ hạnh này chấp trì giới Tỳ-kheo, cầm bình bát đi khát thực, ngồi nơi hoang dã, chỉ tiếp nhận cúng dường tứ sự, giữ giới tiền bạc. Gần đây khá nổi tiếng, hiện tại

có người nói ông ấy đắp y đi khát thực làm tổn hại hình tượng Phật giáo, đệ tử nghi hoặc.

Đáp: Đắp y đi khát thực là như pháp, đây không phải là tổn hại hình tượng. Vấn đề hôm nay của ông ấy, đó là pháp mà ông ấy truyền trái với kinh luận, vấn đề nằm ở chỗ này. Khổ hạnh đáng để tán thán, điều này lúc giảng kinh chúng tôi cũng nói rất nhiều, người, chúng tôi chưa từng gặp qua, tôi chỉ xem qua sổ chép tay của ông ấy, có người tặng cho tôi, tôi từng xem qua sổ chép tay của ông ấy. Chúng ta nên y pháp bất y nhân, đây là sau khi Thế Tôn diệt độ, dạy bảo khuyến cáo đệ tử đời sau, Phật không tại thế, chúng ta dựa vào ai? Cho nên, khai thị cuối cùng của Phật dành cho chúng ta, tứ y pháp, “y pháp bất y nhân”, pháp là kinh điển. Nhất định phải lấy kinh điển làm tiêu chuẩn, kinh luận tổ sư đại đức chú giải, chú giải của họ chúng ta dùng làm tham khảo, có thể, chúng ta nhất định phải y theo kinh điển. Đạo lý của kinh quá sâu, họ giảng giải cho chúng ta, tự chúng ta phải có trí tuệ phải có thể phân biệt được, lời họ giảng có phù hợp với đạo lý trong kinh điển không, hợp đạo lý này thì có thể tiếp nhận; nếu lời họ giảng trái với ý nghĩa trong kinh điển, chúng ta không thể tiếp nhận, không thể nghe.

Cho nên, từ xưa đến nay chú giải của kinh điển quá nhiều, nhưng lưu truyền lại không nhiều. Đây là nguyên nhân gì? Trải qua kiểm nghiệm của nhiều đời cao tăng đại đức, trong chú giải của họ có vấn đề, có vấn đề thì người ta không lưu hành nữa. Trước đây, lưu hành rất không dễ dàng, bản khắc, không giống hiện nay chụp ảnh in ấn thuận tiện như vậy. [Trước đây] chi phí quá cao, không phải thật sự là đồ tốt, không ai muốn bỏ nhiều vốn như vậy giúp bạn lưu hành. Cho nên, văn tự lưu hành đều được chọn lựa kỹ càng, chọn nội dung tốt nhất, nội dung mà mọi người công nhận, nội dung không có vấn đề, như vậy mới lưu truyền lại, điều này chúng ta không thể không biết. Tác phẩm của cùng một tác giả, giống như trong Đường Tống bát đại gia, hoặc là thơ thời nhà Đường, từ thời nhà Tống của Trung Quốc, tác phẩm của những tác giả này quá nhiều quá nhiều, nhưng lưu truyền lại, trong tương tượng của tôi chỉ chiếm một phần mười. Tự mình làm, không phải là làm tốt nhất, cũng không cách nào lưu hành, chỉ là chọn lựa tinh hoa trong tác phẩm mới có thể lưu truyền cho đời sau, chúng ta phải hiểu đạo lý này. Cho nên chúng ta ghi nhớ, y pháp bất y nhân.

Pháp của ông ấy, trong kinh điển Tịnh tông của chúng ta không có. Chúng ta lại nghĩ thử xem, ngũ hội niệm Phật của thiền sư Pháp Chiếu cũng không lưu truyền

lại, đó là gì? Bồ-tát nói, Văn-thù Bồ-tát nói, không phải là Phật nói. Bồ-tát có thể đối với một người nào đó, không phải đối với đại chúng, Phật là đối với hết thảy đại chúng. Đó là người nào đó được lợi ích, có thể là vị pháp sư này, ông ấy gặp được một số người nào đó, chúng ta không biết, truyền cho ông ấy, đối với ông ấy có lợi ích, đối với người khác chưa chắc có lợi ích. Cũng giống như bác sĩ khám bệnh, bệnh của mỗi người không giống nhau, chỉ có đơn thuốc mà Phật kê là có thể phổ biến đạt được lợi ích, chúng ta phải hiểu đạo lý này. Đơn thuốc mà Phật kê là lợi ích hết thảy chúng sanh, đây là chắc chắn không có vấn đề, cho nên Phật dạy chúng ta y pháp bất y nhân.

Thứ hai, “y liễu nghĩa, bất y bất liễu nghĩa”. Thế nào gọi là “liễu nghĩa”? Trong một đời này có thể giúp đỡ chúng ta liễu thoát sanh tử, giúp đỡ chúng ta thoát khỏi luân hồi, giúp đỡ chúng ta vãng sanh thế giới Cực Lạc, đó gọi là liễu nghĩa; phương pháp này nếu không thể giúp đỡ chúng ta liễu thoát sanh tử, đời này thành tựu Phật đạo, đều không được coi là “liễu nghĩa”. Thứ ba, dạy chúng ta “y nghĩa bất y ngữ”, lời này nói rất hay, giúp chúng ta giải quyết rất nhiều nghi vấn. Chúng ta y theo ý nghĩa trong kinh điển, không nhất định tuân theo ngôn ngữ, văn tự của nó. Bởi vì Phật biết, sau khi Phật diệt độ, kinh điển sẽ lưu truyền trên toàn thế giới, nguyên văn là chữ Phạn, nhất định phải thông qua phiên dịch. Thông qua phiên dịch, có một số người không tin tưởng vào phiên dịch, ý dịch này liệu có phải là ý nghĩa ban đầu không? Liệu có dịch sai không? Vấn đề rất nhiều. Câu “y nghĩa bất y ngữ” này của đức Phật, vấn đề này được giải quyết rồi, chỉ cần ý nghĩa đúng, ngôn ngữ nói nhiều, nói ít, nói sâu, nói cạn đều không vấn đề gì. Điều thứ tư rất quan trọng, “y trí bất y thức”. Trí là lý trí, thức là cảm tình, chúng ta học Phật nhất định phải y theo lý trí, không thể dùng cảm tình, dùng cảm tình là sai rồi. Cho nên, bốn khai thị này của đức Phật giúp những đệ tử đời sau như chúng ta có chỗ dựa. Chúng ta xem thử pháp của ông ấy đều không thể thành lập trong tứ y pháp, chúng ta vẫn nên tu hành theo kinh điển, ba kinh một luận, năm kinh một luận đều tốt, đều không có vấn đề gì.

Hỏi: Vị này là đồng tu đến từ Hắc Long Giang, ông ấy là cư sĩ ở thành phố Bắc An, ông ấy nói thành phố của chúng con có ba ngôi chùa, con muốn phát tâm làm việc cho chúng sanh, dựa theo tình hình hiện tại thì nên làm niệm Phật đường hay là nên cứu trợ thiên tai? Xin pháp sư từ bi khai thị.

Đáp: Hai việc này chúng ta đều nên làm, cứu trợ thiên tai cũng phải làm, niệm Phật đường cũng phải làm. Cứu trợ thiên tai là cứu giúp lúc nguy cấp, người khác

gặp nguy nan chúng ta phải hăng hái làm việc nghĩa, phải toàn tâm toàn ý giúp đỡ họ. Niệm Phật đường là thật sự giải quyết vấn đề, thật sự giải quyết tai nạn, vãng sanh thế giới Cực Lạc thì sẽ không còn tai nạn nữa; nếu không sanh về thế giới Tây Phương Cực Lạc, khó tránh được tai nạn của thế giới này. Tai nạn từ đâu mà có? Quý vị đều biết, trong Phật pháp nói là cộng nghiệp chiêu cảm, thế gian hiện nay cộng nghiệp của mọi người là gì? Chúng ta thường nói tự tư tự lợi, danh văn lợi dưỡng, tham sân si mạn, khởi tâm động niệm hại người lợi mình, những chuyện này trên toàn thế giới hiện nay, những gì bạn nhìn thấy, nghe thấy đều không ngoài những chuyện này. Mọi người xem thử báo chí, truyền thông mỗi ngày, bạn liền có thể thấy được, lại tỉ mỉ quan sát hết thấy người việc xung quanh chúng ta, bạn cũng sẽ phát hiện. Tai nạn ở đâu? Tai nạn ở chỗ những chuyện này mỗi năm đều không ngừng tăng lên, không có giảm bớt. Nhân nghĩa đạo đức không còn nữa, cho nên xung đột mỗi năm một tăng thêm, tai họa mỗi năm một nghiêm trọng hơn, đó thật sự là điều đáng lo ngại.

Thế giới có thể hòa bình không? Xung đột có thể hóa giải không? Hai bên xung đột có một bên chịu nhượng bộ, bên còn lại chịu từ bỏ thì vấn đề này mới được giải quyết. Đôi bên không nhượng bộ, thù hận này càng kết càng sâu, oan oan tương báo bao giờ mới dứt. Không những đời này, đời sau vẫn còn báo, vĩnh viễn báo không hết. Cho nên muốn hóa giải vấn đề này, chỉ có dựa vào giáo dục tôn giáo, giáo dục tôn giáo ở đạo tràng chúng ta không giải quyết nổi vấn đề này. Cho nên giáo dục tôn giáo, tôi thường nói, phải để cho toàn bộ trái đất này của chúng ta, giáo dục toàn dân. Phương pháp giáo dục toàn dân chỉ có dùng dạy học từ xa, dùng tivi, dùng mạng internet, dùng truyền thông, ngày ngày dạy. Hiện tại chuyện này chưa phổ biến, chúng tôi mới bắt đầu, chúng tôi sử dụng mạng internet mới được sáu năm, chúng tôi sử dụng tivi mới được một năm rưỡi. Chúng tôi không ngừng phổ biến cách dạy học này, nhất định không được lười biếng, tôi tin rằng 10 năm, 20 năm mới có thể nhìn thấy hiệu quả, nếu như nói nhìn thấy hiệu quả trong vòng vài năm, vậy thì không có khả năng. Chúng tôi rất nghiêm túc cố gắng làm, hoạt động quốc tế của chúng tôi không ngoài chuyện gì khác, khuyên mọi người cùng làm, chính là chuyện như vậy.

Hỏi: Vị này là đồng tu Hồng Kông, ông ấy nói tối hôm qua nghe sư phụ nói, gần đây các nhà khoa học đối với khởi nguồn của vũ trụ, là do vụ nổ của một điểm ban đầu vô cùng nhỏ tạo thành, cho nên nói sâm la vạn tượng trong vũ trụ là trong

không sanh có. Luận đoán như vậy, liệu có trái với vạn sự vạn vật trong vũ trụ đều là luật nhân quả của hiện tượng nhân quả không?

Đáp: Theo luật nhân quả mà nói thì không trái ngược. Đây là tin tức mà gần đây NASA công bố, chúng tôi có đồng tu dịch luận văn này ra đưa cho tôi xem. Chúng tôi mới biết được ba việc nói tới gần đây này, một là thời gian, không gian không tồn tại, là hư huyền không thật, dưới điều kiện nào đó, không gian và thời gian đều bằng không, điều này tương ứng với lời đức Phật nói trong kinh. Ngoài ra, đó là hiện tượng vật chất là trong không sanh có, điều này trước đây chưa từng có ai nói qua, cách nói này tương đồng với Phật pháp. Phật pháp nói vật chất là tướng phần, tướng phần của a-lại-da; “không”, đó là tự chứng phần của a-lại-da, danh từ của nó gọi là tự chứng phần, tự chứng phần không phải là vật chất, thông thường trong Đại thừa gọi là bản tánh chân như. Trong kinh Hoa Nghiêm nói “duy tâm sở hiện, duy thức sở biến”, tâm mà kinh Hoa Nghiêm nói tới, tâm trong duy tâm sở hiện chính là tự chứng phần của a-lại-da mà Tướng tông nói tới, vật chất là biến hiện từ nó mà ra, thật sự là trong không sanh có. Nhưng mà sau khi biến hiện ra thì sanh diệt trong sát-na, hiện tượng vật chất mà hôm nay chúng ta cảm nhận được là tướng tiếp nối, trong kinh Kim Cang nói “như sương cũng như chớp”, chân tướng của nó là sanh diệt trong sát-na, chúng ta nhìn thấy là tướng tiếp nối, bạn chắc chắn không nhìn thấy được chân tướng, điều này tôi đã nói rất nhiều.

Tốc độ sanh diệt của chân tướng, chúng ta không cách nào tưởng tượng, kinh Phật thường nói không thể nghĩ bàn, đó là chân tướng. Trong Hoa Nghiêm tôi đã giảng vấn đề này rất nhiều, đã giảng mười mấy tiếng đồng hồ. Tốc độ sanh diệt, tốc độ mà chúng ta nói tới này, đại khái là một phần ức vạn giây. tốc độ sanh diệt là một phần ức vạn giây. Đức Phật nói trong kinh Nhân Vương Bát-nhã, đó là nói phương tiện, không phải nói sự thật. Phật nói một khảy móng tay có 60 sát-na, một sát-na có 900 sanh diệt, dùng cách nói của Phật, một giây còn chưa vượt qua 300.000. Một giây không thể vượt qua 300.000, vậy thì tốc độ sanh diệt còn không bằng tốc độ ánh sáng, tốc độ ánh sáng còn nhanh hơn, thần tốc hơn, cho nên chúng ta hiểu được đây là Thế Tôn nói phương tiện.

Bạn hiểu được đạo lý này, bạn liền biết được cả vũ trụ này, thật sự là mộng, ảo, bọt, bóng mà đức Phật hình dung, hiểu được là mộng, ảo, bọt, bóng thì tâm của bạn liền định lại. Biến đó là thức biến, thức chính là vọng tướng phân biệt chấp trước, vọng tướng phân biệt chấp trước ở đó chuyển biến, ở đó thay đổi. Cho nên có nhất

chân pháp giới, có thập pháp giới, thập pháp giới y chánh trang nghiêm đều là vọng tưởng phân biệt chấp trước biến hiện ra, không phải là thật, bạn ở trong đó phân biệt, so đo, chấp trước, tự làm khổ mình! Rời khỏi vọng tưởng phân biệt chấp trước thì bạn mới nhìn thấy được chân tướng, chân tướng đó là nhất chân pháp giới, bạn mới trải qua cuộc sống bình thường; chỉ cần có vọng tưởng phân biệt chấp trước, cuộc sống bạn trải qua không bình thường. Không bình thường là khổ, không chỉ lục đạo khổ, thập pháp giới đều khổ, chỉ là khổ trong tứ thánh pháp giới nhẹ hơn lục đạo của chúng ta, nổi khổ trong lục đạo vô cùng nghiêm trọng. Vọng tưởng chấp trước càng sâu thì càng khổ, vọng tưởng chấp trước càng nhạt thì khổ nhẹ hơn một chút, chính là đạo lý như vậy. Tới Bồ-tát cấp cao, trong Phật pháp thường nói từ Bát địa trở lên, thật sự chỉ có vui không có khổ, từ Bát địa trở lên.

Chuyện này thật ra mà nói quá khó, chúng ta căn bản không làm được, nhưng A-di-đà Phật thật sự vô cùng từ bi, ngài đã mở cửa phương tiện cho chúng ta, vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc, mang nghiệp vãng sanh. Mang nghiệp là gì? Vọng tưởng phân biệt chấp trước của bạn chưa đoạn, chưa đoạn cũng được, tới thế giới Cực Lạc, chỉ có con đường này; tám vạn bốn ngàn pháp môn chỉ có một cửa này, gọi là mang nghiệp vãng sanh, sanh tới thế giới Cực Lạc là sanh cõi Phàm Thánh Đồng Cư. Nơi này của chúng ta là cõi Phàm Thánh Đồng Cư của Thích-ca Mâu-ni Phật, tới thế giới Cực Lạc, chúng ta vẫn là cõi Phàm Thánh Đồng Cư, nhưng cõi Phàm Thánh Đồng Cư của thế giới Cực Lạc và cõi Phàm Thánh Đồng Cư ở đây không giống nhau. Cõi Phàm Thánh Đồng Cư của ngài, thọ dụng trong đó giống với Bát Địa Bồ-tát vậy, bạn xem trong kinh có nói, sanh tới thế giới Cực Lạc, “đều là A-duy-việt-trí”, A-duy-việt-trí là Bát địa Bồ-tát, điều này rất không thể nghĩ bàn, cho nên pháp môn này gọi là pháp khó tin. Vọng tưởng phân biệt chấp trước không đoạn, bạn cũng có thể thành công, ai có thể tin được? Đây là nguyên nhân gì? Trong kinh đức Phật giảng nguyên nhân, đạo lý trong đó là chỉ có Phật với Phật mới có thể cứu cánh, Đẳng giác Bồ-tát cũng không biết rõ.

Cho nên, chúng ta đừng đi hỏi đó là nguyên nhân gì, chúng ta chỉ cần tin, tin sâu không nghi ngờ, tới thế giới Cực Lạc, bạn lại hỏi A-di-đà Phật, ngài sẽ nói cho bạn biết, phương pháp này hay. Hiện tại chỉ cần tin, không nghi ngờ chút nào cả, chúng ta nhìn thấy rất nhiều người có thể tin, không nghi ngờ, họ đều vãng sanh rồi, tướng lành lúc ra đi tốt như vậy, chuyện này chúng ta tận mắt nhìn thấy, không hề giả chút nào, chuyện này không thể giấu người khác, không thể lừa gạt người khác.

Cho nên nhất định phải hiểu đạo lý này, nhất định phải buông xuống, buông xuống liền tự tại. Bạn không buông xuống được thì bạn sẽ khổ!

Hỏi: Câu hỏi thứ hai ông ấy nói, người mất tiến vào thân trung âm, người thân bạn bè làm Phật sự siêu độ và niệm Phật cho người mất 49 ngày, có thể siêu độ thân trung âm vãng sanh thế giới Cực Lạc, liệu có phải cũng cần dựa vào thân trung âm tự mình niệm Phật, cầu sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc mới có thể được Phật tiếp dẫn không? Thân trung âm vẫn biết tự mình niệm Phật cầu vãng sanh không?

Đáp: Vấn đề mà bạn hỏi đúng vậy, thân trung âm có thể niệm Phật vãng sanh rất ít, thật sự rất hiếm có, nhưng đích thật là có. Mẹ của cư sĩ HỒ chỗ chúng tôi chính là hiện tượng mà bạn nói, bà ấy thật sự vãng sanh. Cả đời bà ấy chưa học Phật, sau khi qua đời mới học Phật, sao lại nói vậy? Trong 49 ngày, mọi người ngày ngày niệm Phật, tụng kinh hồi hướng cho bà ấy, thân trung âm của bà ấy không rời đi, thân trung âm bị cảm động. Nhóm người học Phật này, bình thường không gần gũi, tại sao mình qua đời họ lại đối xử với mình tốt như vậy. Làm sao chúng tôi biết được? Bà ấy dựa thân, trong số đồng tu có một bé gái, bà ấy dựa vào bé gái này. Bé gái này nói, hiện nay bà ấy chết rồi, sau khi chết đi bà ấy cảm thấy không còn đau khổ nữa, bà ấy vốn bệnh rất nặng rất khổ, bà ấy nói hiện tại tôi rất nhẹ nhàng, rất thoải mái. Bà ấy nói tại sao mọi người lại đối xử tốt với tôi như vậy? Mọi người khuyên bà niệm Phật, cầu sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc, bà ấy không biết thế nào là thế giới Cực Lạc? Thế nào là Phật? Pháp sư khai thị cho bà ấy, giảng cho bà ấy. Sau khi giảng rõ ràng, bà ấy cần nghe kinh, nghe kinh chúng ta dùng tivi, bật cho bà ấy nghe kinh Địa Tạng 24 tiếng không gián đoạn, bà ấy liền phát tâm niệm Phật cầu sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc. Vào ngày cuối cùng của 49 ngày, trong thời gian này bà ấy không còn tới dựa thân nữa, không thấy tới, cũng không biết đi đâu rồi, trên thực tế bà ấy đang nghe kinh, đang niệm Phật. Vào ngày cuối cùng, bà ấy lại tới dựa thân nói với mọi người, A-di-đà Phật tới tiếp dẫn bà ấy, bà ấy là hạ phẩm trung sanh.

Cho nên, sau khi con người ngừng thở, trợ niệm 49 ngày rất quan trọng, rất quan trọng. Có thể vãng sanh, thành ra mà nói trong tướng tượng của chúng ta, vẫn là đời quá khứ của bà ấy thiện căn sâu dày, đời quá khứ từng học pháp môn này. Trong đời này, bởi vì bà ấy được sanh trong gia đình giàu có nên lơ là, lâm chung gặp được thiện duyên này, bà ấy được độ rồi. Vấn đề mà bạn hỏi, hiện nay chúng tôi có chứng cứ, chúng tôi có thí dụ, thân trung âm có thể vãng sanh. Nhưng vẫn cần bản thân đời trước có thiện căn, đời này gặp được thiện duyên, gặp được nhiều người

giúp đỡ như vậy. Lúc đó niệm Phật dường có hơn ba trăm người giúp bà ấy niệm Phật trong 49 ngày, đây là pháp duyên rất không dễ gì gặp được.

Hỏi: Vị đồng tu này đến từ Cáp Nhĩ Tân, ông ấy nói ông ấy là cư sĩ ở Cáp Nhĩ Tân. Ông ấy nói con tổ chức niệm Phật đã mấy năm rồi, nhưng hiện tại có đồng tu nhiều lần khuyên con phải thành tựu bản thân trước, sau đó mới đi trợ niệm giúp người khác. Nhưng có một số đồng tu, bạn bè tới tìm con đi trợ niệm, con không biết nên làm thế nào mới đúng.

Đáp: Trợ niệm là lợi mình lợi người, trợ niệm bạn niệm Phật, đồng thời bản thân niệm Phật lại có thể giúp đỡ người khác. Đại Từ Bồ-tát nói rất hay, đây là trong kinh Phật nói, bạn có thể giúp đỡ hai người niệm Phật vãng sanh, công đức còn lớn hơn bản thân bạn tự tu hành. Tại sao vậy? Đòi này bạn đã làm công đức lớn, giúp đỡ hai người làm Phật, thế gian xuất thế gian còn công đức nào có thể lớn hơn công đức này nữa? Không có. Nếu bạn có thể giúp mười mấy người, vậy thì phước báo của bạn vô cùng lớn, giúp đỡ mười mấy người vãng sanh tới thế giới Cực Lạc, lúc lâm chung bạn chắc chắn vãng sanh. Tại sao vậy? Lúc bạn lâm chung, họ ở thế giới Cực Lạc đều nhìn thấy, nhất định kéo A-di-đà Phật: “Chúng con có thể tới được đây đều nhờ ông ấy, bây giờ cùng nhau đi tiếp dẫn ông ấy”. Người đồng tâm này, tâm đồng lý này! Cho nên chuyện này chúng ta phải nghiêm túc làm, không hề ảnh hưởng chính mình niệm Phật, mình và người đều có lợi.

Hỏi: Ông ấy nói ngoài ra in kinh Vô Lượng Thọ, các đồng tu yêu cầu ở phía trước kinh sách in thêm Tịnh khẩu nghiệp chân ngôn, Tịnh thân nghiệp chân ngôn và Tịnh ý nghiệp chân ngôn, phía sau in thêm Bồ khuyết chân ngôn, Viên mãn chân ngôn và Thất phật diệt tội chân ngôn. Làm như vậy có xen tạp không?

Đáp: Như vậy không xen tạp, có thể, bạn có thể làm như vậy. Nhưng một lòng thành khẩn niệm cũng được, đều có thể. Có thể thêm những nội dung này, trong những bản lưu hành thông dụng bình thường đều có.

Hỏi: Đây là cư sĩ Mã ở Cáp Nhĩ Tân, ông ấy nói đệ tử nhìn thấy rất nhiều đồng tu lúc phóng sanh, ném miếng trứng cá đông lạnh lớn xuống sông, những trứng cá này có thể sống được không?

Đáp: Đây là một vấn đề, sau khi đông lạnh e là chúng không thể sống lại được nữa. Chuyện này nếu không ngại có thể thử nghiệm, bạn thả đông chúng, sau khi thả đông xem thử chúng có thể sống được không, thử nghiệm là biết được; nếu không

thể sống được, vậy thì đừng làm như vậy nữa. Cho nên lúc phóng sanh bản thân phải có trí tuệ, thế nào cũng phải nhìn xem những tôm cá, động vật nhỏ này, chúng thật sự có thể sống tiếp được không. Nếu chúng có vẻ bị thương nặng, nhìn chúng đã không còn cách nào sống được nữa thì chúng ta không mua chúng, không phóng sanh chúng, nhất định phải phóng sanh những con rất nhanh nhẹn, chắc chắn có thể sống được. Nơi phóng sanh cũng phải chú ý, tránh bị người khác bắt lại, phải tránh điều này. Những con không thể sống được, chúng ta niệm Phật, niệm chú vãng sanh, niệm tam quy y hồi hướng cho chúng, như vậy rất tốt.

Hỏi: Ngoài ra nói trong bụng trẻ em có giun, uống thuốc trừ giun có phải là sát sanh không?

Đáp: Đây là sát sanh, đương nhiên là sát sanh, nhưng mà đây là cần thiết. Trước khi bạn cho con uống thuốc trừ giun, trước tiên làm tam quy y đối với giun trong bụng, niệm Phật hồi hướng cho chúng, khuyên chúng cùng niệm Phật cầu sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc, như vậy là được.

Hỏi: Vị này cũng là đồng tu Cấp Nhĩ Tân, 68 tuổi, học Phật 21 năm. Ông ấy nói trên đường con học Phật gặp phải chướng ngại rất lớn, nghe kinh niệm Phật thường có mấy con quỷ tới ngăn cản, những con quỷ này có thể không chế tivi, máy vi tính, điện thoại, lúc tụng kinh trước mắt bị che bởi vải trắng, thật sự là khổ không thể tả. Con không dám gần gũi thiện tri thức, sợ tạo thành phiền phức cho thiện tri thức, con vô cùng cô độc đau khổ, thường có tâm muốn tìm đến cái chết. Trong lúc không ai giúp đỡ mới tới cầu ân sư khai thị, giúp đỡ chúng con phương pháp hóa giải.

Đáp: Đây là oan kết, oan gia trái chủ. Oan gia trái chủ phải hóa giải, phải đàm phán điều kiện với họ, thông thường đều sẽ tiếp nhận, sau khi tiếp nhận họ sẽ rời đi. Bản thân chúng ta hồi hướng tất cả công đức tu học của chính mình cho họ, hồi hướng cho họ không phải là bạn không có nữa, hồi hướng thế nào đi nữa thì bạn cũng vẫn có. Cũng giống như Phật tổ thường lấy ví dụ, bản thân chúng ta giống như cây nến đang thấp sáng, ánh sáng chiếu khắp nơi, họ mê hoặc điên đảo thì cũng là một cây nến chưa được thấp sáng. Dem cho họ mượn ánh sáng này của chúng ta, cũng thấp cho họ, thấp cho họ giúp họ sáng lên họ cũng khai mở trí tuệ, họ được lợi ích. Ánh sáng này của mình có bị tổn hại không? Không hề tổn hại, đây chính là ý nghĩa của hồi hướng. Công đức mà chúng ta tu học tích lũy được hoàn toàn hồi hướng cho họ, ánh nến của chúng ta không hề tổn hại chút nào cả. Chứ không phải tôi hồi hướng

cho họ thì tôi chẳng còn gì, không có đạo lý này. Đèn này của tôi thấp sáng giúp họ thì của tôi sẽ tắt mất, không có đạo lý này, càng hồi hướng càng thù thắng. Cho nên không thể keo kiệt, không thể nói tôi làm tốt, công đức này không chịu cho người khác, đó gọi là keo kiệt pháp, quả báo của keo kiệt pháp là ngu si.

Cho nên, thứ chúng ta có, tài phú, thông minh trí tuệ đều có thể giúp đỡ người khác. Khỏe mạnh sống lâu của chúng ta là vì phục vụ cho người khác, phục vụ cho người khác luôn cần sức khỏe tốt, không có sức khỏe, muốn phục vụ cho người khác cũng làm không được. Khỏe mạnh sống lâu không phải là tôi hưởng thụ, là để tôi phục vụ cho người khác, đây gọi là hồi hướng. Cho nên tụng kinh, niệm Phật, ăn chay trường rất tốt, những công đức này đều hồi hướng cho oan gia trái chủ, họ tiếp nhận rồi thì sau này bạn tu hành sẽ thuận buồm xuôi gió. Nhất định không thể có tâm muốn tìm đến cái chết, không được phép, phải biết tự sát đều đọa địa ngục, tự sát không thể giải quyết vấn đề, tự sát chỉ là tự gây phiền phức cho mình. Đời này bạn không thể giải quyết được, đời sau vẫn không thể giải quyết, phiền phức này quá lớn rồi, tất cả tôn giáo đều cấm tự sát, bạn phải hiểu được đạo lý này. Nhưng mà xã hội hiện nay, mỗi ngày không biết có bao nhiêu người tự sát, đây là không hiểu chân tướng sự thật. Tôi là có đồng tu cất tin tức này nói cho tôi biết, nói bình quân mỗi ngày ở Nhật có hơn 100 người tự sát, năm ngoài cả năm có hơn 40.000 người. Đây là vấn đề xã hội rất nghiêm trọng, đây là chắc chắn không thể giải quyết, chỉ tăng thêm đau khổ cho bản thân thôi.

Hỏi: Đây là cư sĩ Lý ở Quảng Đông, ông ấy hỏi người thân không tin Phật, nói địa ngục ở đâu? Linh hồn ở đâu? Thế giới Tây Phương Cực Lạc ở đâu? Ai từng tới đó, ai từng thấy qua? Những câu hỏi tương tự như vậy thì nên giải thích như thế nào mới hợp lý? Ôn thỏa một chút.

Đáp: Vấn đề này là thường tình của con người, lúc tôi còn trẻ cũng như vậy, không tin tưởng, câu hỏi của tôi cũng rất nhiều. Thật sự đó, ai thấy qua? Nhìn thấy cũng không tin tưởng. Đích thật trong thời gian kháng chiến chống Nhật, lúc tôi còn là học sinh, tôi từng nhìn thấy quỷ, tôi cũng từng nhìn thấy hồ ly tinh, thật sự là tận mắt nhìn thấy, nhưng cũng không tin tưởng, vẫn nói đó là mê tín. Sau khi tới Đài Loan, học triết học với thầy Phương, thầy Phương xem kinh Phật như một môn triết học để dạy tôi, triết học kinh Phật. Chúng tôi từ chỗ này mới nhận thức Phật pháp, nhưng lúc đó chúng tôi đọc kinh Phật là xem như học triết học mà đọc, chỉ lấy phần triết học ở trong kinh Phật, những điều khác thì sao? Những điều khác là mê tín. Phật

giáo là triết học và mê tín xen tạp trong đó, chúng tôi chỉ lấy phần triết học, phần mê tín thì không cần, tức là không để ý đến nó. Sau khi học như vậy vài năm, quay đầu lại xem thử, phần mê tín đó, cảm thấy đó không phải là mê tín, phần đó càng cao hơn triết học. Chúng tôi làm hai tông Tánh Tướng triết học, đây là cánh cửa lớn của Phật giáo; phần mê tín đó là cung điện trong đó, không nhìn thấy nên nói là mê tín. Bây giờ mới vào cửa lớn, sau khi vào cửa lớn mới nhìn thấy cung điện, mới biết được phần đó là tinh hoa của Phật pháp.

Thầy của tôi là tiên sinh Phương Đông Mỹ, lúc về già thầy cũng phát hiện ra, bởi vì lúc thầy dạy tôi thầy chỉ mới hơn 40 tuổi, lúc đó tôi hai mươi mấy tuổi. Thầy nói với tôi, trong Phật giáo, trong kinh điển, hai phần mười là triết học, tám phần mười là mê tín, lúc về già thầy cũng thừa nhận, cách nhìn trước đây là sai lầm, càng nghiên cứu càng thâm nhập, càng thâm nhập càng hiểu rõ. Vô cùng đáng tiếc là năm 79 tuổi thầy đã qua đời, nếu thầy có thể sống thêm năm năm thì sẽ có ảnh hưởng rất lớn đối với Phật pháp; 79 tuổi là vào năm 1977, tôi tới Hồng Kông giảng kinh. Cho nên, có những câu hỏi này rất hay, họ không thể tin cũng không sao, bạn làm ra cho họ thấy. Học theo bà cụ, là vợ của tước sĩ Hà Đông, đây là ở Hồng Kông, bà là mẹ của tướng quân Hà Thế Lễ, căn nhà Đông Liên Giác Uyển ở Hồng Kông là của gia đình họ.

Gia đình của tước sĩ Hà Đông vô cùng mỹ mãn, tự do tín ngưỡng tôn giáo. Vợ chồng con cái [Hà Thế Lễ] là tín đồ Kitô ngoan đạo, mẹ ông là tín đồ Phật giáo, cho nên trong nhà ông cũng có Phật đường, cúng dường cho mẹ ông, rất hiếu thuận, điều này rất hiếm có, không bài xích. Mẹ ông cả đời cũng không khuyên ông học Phật, niệm Phật, không có, mỗi người tự tu theo tín ngưỡng của mình. Đến lúc cuối cùng [trước khi] lâm chung, bà cụ mở đại hội vãng sanh, bà biết trước thời gian. Ngày bà vãng sanh, bà mới gọi con trai con dâu tới: “hôm nay mẹ tới thế giới Cực Lạc, hi vọng các con có thể niệm vài câu Phật hiệu tiễn mẹ vãng sanh, coi như chúng ta cũng một phen làm mẹ con với nhau. Hợp tình hợp lý, mọi người trong nhà đều rất hoan hỷ, bà ấy thật sự vãng sanh, ngồi mà vãng sanh. Mặc dù bị chút bệnh, rất nhẹ, đầu óc rất tỉnh táo, đi rồi, người thân bạn bè tới tụ họp, tiễn bà vãng sanh. Sau khi mẹ qua đời, cả nhà ông đều tin Phật, đều quy y, như vậy cao minh. Tôi làm cho bạn xem, bạn không tin thì tôi làm cho bạn xem, như vậy vô cùng cao minh.

Hỏi: Đây là vị đồng tu ở Ma Cao, ông ấy hỏi thực vật, vi khuẩn liệu có luân hồi không?

Đáp: Thực vật và vi khuẩn cũng là sinh vật, đặc biệt là thực vật, linh tánh rất cao, chỉ cần bạn tỉ mỉ quan sát, bạn thí nghiệm thì có thể đo lường được. Hoa, bạn đối xử tốt với chúng, bạn thường khen ngợi chúng, chúng sẽ nở rất tươi, mùi thơm, thời gian nở lâu; nếu bạn ghét chúng, không thích chúng, chúng sẽ tàn rất nhanh, chúng thật sự có cảm ứng, đây là chuyện rất bình thường, cây cỏ hoa lá đều có linh tánh. Vậy bạn nói chúng có luân hồi không? Tất nhiên có, vi khuẩn hiện nay chúng tôi chưa phát hiện ra, nhưng thực vật thì có. mấy năm trước, đại khái là ba năm trước, Bắc Kinh có đồng tu nói với tôi, Trần Hiểu Húc, có lẽ trong số các bạn có rất nhiều người biết, diễn vai Lâm Đại Ngọc trong Hồng Lâu Mộng, cô nói với tôi, có một hôm nằm mộng, mộng thấy rất nhiều trẻ nhỏ xin cô cứu mạng, nói với cô: “con ở trong nhà cô”, lúc đầu buổi tối hai vợ chồng ở trong nhà, cảm giác được trong căn phòng này rất lạ lông tóc dựng đứng, bất an, luôn cảm thấy hình như có quỷ, thế là cô bèn nghĩ làm sao để nói chuyện với họ? Cô đã nói một câu, cô nói: “nếu thật sự có linh quỷ thì bạn hãy chộp lóc đèn điện của tôi”, qua năm phút sau, quả nhiên đèn điện chộp lóc, cô ấy sợ chết khiếp! Cô nói phải làm sao đây, làm sao nói chuyện? Cô nói: “như vậy đi, tối nay bạn báo mộng cho tôi”, tối ngủ quả nhiên nằm mộng, mộng thấy rất nhiều trẻ nhỏ cầu cứu, nói với cô: “chúng con là hoa cỏ trong nhà cô”, cô liền nghĩ đến hoa cỏ, họ không có tưới nước cho cỏ, “chúng con sắp chết khô rồi” cầu cứu. Hôm sau, sau khi tỉnh dậy cô rất lưu tâm, ra ngoài vườn xem thử, quả đúng như vậy. Cha của cô chăm sóc vườn hoa nhỏ cho cô, cây, hoa ông ấy đều tưới, cỏ thì không tưới, cô liền ra sức đi tưới những cây cỏ đó, cha cô mắng cô, đừng tưới cỏ, tưới cỏ làm gì chứ, cô cũng không dám nói, thật sự có, cô nói với tôi cỏ cây đều có linh tánh, linh tánh của cỏ cây là trẻ nhỏ, cây có thần cây, hoa có thần hoa, “*tỳ-kheo thanh tịnh, không giẫm cỏ xanh*”, bạn tôn trọng chúng, yêu thương bảo vệ chúng, có đường thì không nên đi đường tắt, không nên đi trên cỏ, chuyện này phải ghi nhớ. Thật sự không có đường, phải đi qua, bạn cũng phải xin lỗi chúng, “tôi không biết làm sao, không còn cách nào nữa, nhất định phải đi qua chỗ này”, phải xin lỗi chúng, đây là thật, không phải giả. Cho nên, không có thứ gì không có linh tánh, theo lý luận mà nói, vi khuẩn cũng không ngoại lệ. Tại sao vậy? Chúng là vật thể, nếu là vật thể thì cũng là tâm hiện thức biến, đương nhiên chúng có linh tánh, đây là đạo lý tất nhiên.

Hỏi: Thứ hai, ông ấy từng thử 24 tiếng đồng hồ niệm Phật, lạy Phật, nhiều Phật, nhưng tới mấy tiếng cuối cùng và nửa cuối ngày cảm thấy buồn ngủ, hoặc không kiên trì nổi, liệu có phải là nhân duyên của con chưa đầy đủ không?

Đáp: Không phải, đây là cái gì? Tập quán của bạn, tập khí của bạn. Mỗi người mới bắt đầu học đều có cửa ải này, bạn phải cắn chặt răng, đột phá cửa ải khó khăn này thì sẽ không sao. Thông thường đột phá, đại khái phải mất hai ba ngày, trong đả Phật thất chúng ta có thể thể hội được. Bạn xem Phật thất, ba ngày đầu rất vất vả, ngày thứ tư đỡ hơn một chút, ngày thứ năm rất tự tại, ngày thứ năm, ngày thứ sáu, ngày thứ bảy liền viên mãn, cho nên công phu rất khó đặc lực. Nếu liên tục hết thất này đến thất khác, đả bảy thất rất thọ dụng. Thất đầu tiên đó là cửa ải, phải đột phá. Có tình huống này, lạy Phật, cầu Phật lực gia trì, tiêu trừ nghiệp chướng, sau khi tiêu trừ nghiệp chướng thì hết thầy đều bình thường.

Hiện tại đồng tu từ phương Bắc tới, có người nói với tôi pháp sư Thường Huệ của chùa Bách Quốc Hưng Long ở Trường Xuân, vị này là tỳ-kheo-ni. Nghe nói bà ấy đã từng có hơn 400 ngày không ngủ, đó là đạo tràng niệm Phật, là đạo tràng niệm Phật rất thù thắng, rất như pháp ở phía Bắc. Mặc dù chúng tôi chưa từng gặp mặt, đôi bên rất tôn trọng nhau, cũng có lần bà ấy muốn đến đây thăm tôi, đoạn đường dài như vậy rất không thuận tiện. Cho nên, cửa ải này có thể đột phá được, phải có nghị lực, phải có quyết tâm, không sợ khổ thì bạn mới đột phá được, sau khi đột phá được thì bình thường. Hết thầy nghiệp chướng không cái nào không thể đột phá, cho nên bạn phải hiểu được đạo lý, phải hiểu được phương pháp.

Hỏi: Vị đồng tu này nói, từ trên mạng cô ấy biết được, thứ sáu mỗi tuần hòa thượng đều giải đáp vấn đề cho mọi người, cho nên phiền hòa thượng giúp cô ấy giải đáp nghi hoặc trong lòng. Cô ấy có hai câu hỏi. Câu hỏi đầu tiên là, nếu như con muốn kết hôn với người đã có vợ thì có được không? [Quan hệ giữa] anh ấy và vợ không tốt lắm, cả ngày người vợ mang con ra ngoài tới nửa đêm mới về, bởi vì bất hòa với mẹ anh ấy. Nếu con muốn kết hôn với anh ấy, anh ấy nhất định phải ly hôn, như vậy tội nghiệp tạo thành có sâu hay không? Có điều tui con sẽ giúp đỡ về mặt kinh tế, con cũng không muốn tổn hại bất kỳ ai, có điều vợ anh ấy không hề yêu thương anh ấy.

Đáp: Tôi cảm thấy chuyện này vẫn nên tránh là tốt nhất, tại sao vậy? Xã hội hiện nay là loạn thế, chuyện như vậy trong xã hội hiện nay vô cùng vô cùng nhiều, vợ chồng bất hòa, gia đình bất hòa, tốt nhất chúng ta đừng chen chân vào, đừng nên tạo thành ảnh hưởng bất hòa này đối với họ. Đệ tử Phật, tôi thường nói qua, trên thế gian này nhất định phải làm tấm gương tốt cho xã hội, không thể trở thành hình mẫu tiêu cực cho xã hội, vậy thì chúng ta sai rồi. Cho nên chuyện này tốt nhất nên tránh.

Chuyện này nếu bạn không ngại thì đọc nhiều lời dạy bảo của đại sư Ấn Quang hơn, trong “Văn Sao” có những câu trả lời này, cũng có người từng thỉnh giáo lão hòa thượng, đạo lý mà ngài nói rất sâu, rất rộng, cũng nói rất viên mãn. Nếu họ tự mình muốn ly dị đó là chuyện của họ, chứ vì bạn mà ly dị thì bạn có tội.

Hỏi: Câu hỏi thứ hai là với tình hình này liệu có ảnh hưởng con vãng sanh Tịnh độ không?

Đáp: Sẽ ảnh hưởng, đương nhiên sẽ ảnh hưởng.

Hỏi: Thật ra con đã từ chối anh ấy hơn ba năm rồi, tới lúc con phát hiện bản thân mình cũng bị cảm động, không biết phải làm thế nào mới tốt, đây là duyên phận sao? Phải xử lý như thế nào?

Đáp: Câu trả lời tôi dành cho bạn chính là chỗ này, phải dùng lý trí, đừng dùng cảm tình. Đặc biệt là muốn cầu thế giới Tây Phương Cực Lạc, phải coi đó là chuyện lớn hàng đầu trong đời này. Hiện nay thế gian này quá khổ, giàu sang nghèo cùng đều khổ. Tôi cũng từng gặp qua lãnh đạo quốc gia, gặp tôi cũng kể khổ, tôi cũng gặp qua rất nhiều người giàu sang, có gia sản ngàn tỷ, cũng vô cùng khổ. Giàu có khổ của giàu, sang có khổ của sang, nghèo cùng cũng có khổ, không ai không khổ, hà tất chính mình còn tự làm khổ mình, tại sao không cùng buông xuống? Sau khi buông xuống, thân tâm tự tại, bạn có thể buông xuống, buông xuống cho anh ta thấy, để đối phương cũng có thể buông xuống, không phải đôi bên đều được độ sao? Đừng để bị vướng vào chuyện này nữa, đây là phiền não. Cho dù đời quá khứ có duyên, hi vọng tình duyên này chuyển thành pháp duyên là tốt, như vậy mới thật sự có thể giải quyết vấn đề. Trên thế gian này nhất định phải nghiêm túc nỗ lực niệm Phật, độ hóa chúng sanh, lúc chúng ta sắp rời đi, lúc rời đi có thể biết trước thời gian, đứng rời đi, ngồi rời đi, mở đại hội vãng sanh, mời phóng viên báo chí tới quay phim, tới đưa tin, vậy thì không biết độ được bao nhiêu chúng sanh. Hiện tại người bình thường, nhà khoa học đều nói tới chứng cứ, tôi đưa chứng cứ cho mọi người xem, bạn xem thành tựu tôi niệm Phật. Chưa rời đi thì khỏe mạnh sống lâu, lúc rời đi tự tại, không bị bệnh gì, nói đi liền đi, bạn nói xem tự tại biết bao. Dùng phương pháp này độ hóa chúng sanh tốt hơn bất cứ điều gì.

Tốt rồi, hiện tại thời gian đã hết.